

УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

ВІД ТРАДИЦІЙ ДО НОВАЦІЙ

*Досвід роботи Огіївської бібліотеки сімейного читання
Сахновщинської ЦБС*

Харків – 2007

МОЇ РІДНІ І Я – ЦЕ ЧИТАЧІВ СІМ'Я

Батьки і діти! Діти і батьки!
Нерозділимо і довічне коло.
Ми засіваємо житейське поле
І на день майбутній – на віки.

Б.Олійник

З давніх-давен сім'я на Україні була завжди в пошані, тому що, саме тут проходить народження, становлення та формування світогляду людини. Більш того, саме сім'я є колискою величних почуттів – кохання, взаєморозуміння і відповідальності.

Сім'я – це школа людських взаємин, де діти з перших кроків свого життя засвоюють систему моральних цінностей, норми поведінки, культурні традиції народу. Найголовнішими і найближчими вихователями дитини є батьки, котрі повинні створити умови, за яких дитина мала б можливість зростати активно, життєрадісною, творчою особистістю, чемною і привітною, люблячою своїх рідних, свій край, мову. Саме батьки мусять змалечку прилучати дітей до традицій і звичаїв свого народу, вчити поваги до морально-естетичних цінностей українського народу.

Протягом багатьох років книга служила засобом духовного спілкування батьків з дітьми. В нашій Україні традиції сімейного читання мають глибоке коріння. Сімейні читання були і залишаються невід'ємною частиною проведення дозвілля разом із близькими і рідними членами родини. З давніх-давен завжди в кожній сім'ї читання та переказ книг були на першому місці.

Сьогодні, коли економічні негаразди та труднощі торкнулися кожної сім'ї і особливо в сільській місцевості, хороша, розумна книга, сімейне читання повинно знову з'єднати людей. Надихнути прекрасні почуття в складні людські відносини, тому тільки спільними зусиллями бібліотеки і сім'ї можна підтримати бажання дітей читати, домогтися, щоб книга стала бажаною і потрібною в кожному домі.

Село Огіївка одне з найбільших сіл на Сахновщині – 881 житель. В зону обслуговування бібліотеки входить ще і село Терноватка – 191 чоловік та село Гаркушино – 60 чоловік. На території Огіївської сільської ради проживає 12 інвалідів, 3 дітей-сиріт та 16 багатодітних сімей. Читачів у бібліотеці – 500, з них сімейним читанням охоплено понад 30 сімей.

В 2006 році було створено Огіївську бібліотеку сімейного читання. Основна мета якої – розширення роботи з родинами, відродження родинних традицій, вивчення проблем сучасної сім'ї, зміцнення зв'язку різних поколінь, гармонізація стосунків батьків і дітей, сприяння духовному здоров'ю сім'ї, що є основною міцністю нашої держави. Все це поклало нові функції на бібліотеку, а саме – організація спілкування дітей та батьків, робота на допомогу укріпленню сім'ї. Розроблено і затверджено „Положення про Огіївську бібліотеку сімейного читання”.

Першочерговою задачею була організація та комплектування бібліотечного фонду. Було виділено літературу на допомогу організації вільного читання членів сімей, по культурі сімейних відносин, сімейній педагогіці. Бібліотечний фонд достатньо повно представлений новими виданнями з педагогіки, психології, соціології, культурології, статевого виховання, новою колекцією енциклопедій,

словників, довідників. Особливу увагу при доукомплектуванні книжкового фонду Огіївської бібліотеки сімейного читання було приділено новій галузевій, довідковій, дитячій та художній літературі. А допоміг нам в цьому видавництво „Фоліо” книжкової фабрики ім. Фрунзе, Харківський благодійний фонд Юрія Сапронова, концерн „Райський куточок”.

Завдяки цим новим надходженням було створено ряд інформаційних зон, а саме: „Тепло сімейного вогника”, „Між нами, батьками”, „Дитина в хаті – це щастя родини”, „Від родини – йде життя людини”, „Земля звідки ми родом”, „Моє село – моя краса і сила”, „Бібліотечна планета і читач”, „Книгу читаю – розуму набираю”, „Читає сім’я...”

У нас для Вас вдало підібрані цитати:

– „Сім’я – перше джерело, з якого починається велика річка почуттів, переконань” (В.О.Сухомлинський);

– „Сім’я – святиня людського духу, шляхетних людських почуттів: кохання, вірності, піклування”;

– „Сім’я – це близька співдружність дорослих і дітей. І чим тісніше цей зв’язок поколінь, тим дружніша і щасливіша сім’я”.

В бібліотеці всі ці інформаційні зони обладнано зручними меблями, іграшками, ілюстрованими книгами, книжками-іграшками. Велику увагу читачів і дітей привертають вироби умілих рук, як дітей, так і дорослих переглядаючи матеріали, які зібрані в інформаційних зонах можна дізнатися про послуги бібліотеки, про масові заходи, які готуються і будуть проведені найближчим часом, про координацію роботи бібліотеки сімейного читання з іншими освітніми закладами села, дізнатися інші дані, які стосуються щоденного життя сім’ї, батьків, дітей. Так на інформаційному стенді „Тепло сімейного вогника” розміщено різноманітні матеріали: книги, періодичні видання, буклети для батьків, що допоможуть їм при звичаї дитину до читання, інформація різноманітної тематики: „Читаймо разом з пелюшок”, „Папа, мама і я – це читачів сім’я”, „Я народився, я расту...”, „Абетка здоров’я сім’ї”.

Майстерно оформлені книжкові виставки, гарно прикрашена квітами та різними виробами народних умільців читальна зала, гостинність, доброта та професіоналізм завідувачки бібліотеки сімейного читання створює справжні, домашньому доброзичливі умови для всіх читачів різних вікових категорій.

Учні села Огіївка мають потребу в одержанні допомоги в навчальному процесі, закріпленні і поглибленні знань отриманих у школі. Завідувачка бібліотеки намагається зробити максимум можливого для того, щоб задовольнити запити користувачів з історії, літератури, філософії. Працюючи з молоддю бібліотекар вважає своїм обов’язком допомагати в важких ситуаціях.

Систематично проводяться анкетування „Сім’я: проблеми і вподобання”, „Читає сім’я: інтереси та уподобання”, „Бібліотека сімейного читання. Якою б ти хотів її бачити?”, „Краща книга року в нашій сім’ї”, проходять індивідуальні бесіди, проводяться консультативні зустрічі з правоохоронними органами, лікарями, різні масові заходи.

Завідувачка бібліотекою сама виступає в ролі своєрідного психолога при організації бібліотерапевтичних заходів, під час яких використовуються театралізовані елементи:

- фольклорне дійство „Прийшла Масляна до нас”;
- година пізнання „Святий Великдень”, „По Україні з краю вкрай ходить Святий Миколай”;
- Купальське дійство „Зелене Купало в літо упало”.

Робота з родинами, відродження традицій сімейного читання – це найважливіші напрями в діяльності даної бібліотеки. В даній бібліотеці є декілька читаючих родин, які постійно всі разом відвідують бібліотеку. Це родини Прокопенко, Приходько, Редько, Водолага, Клименко, Хорішко, Жага, Лісняк, Третяк, Терещенко, Панченко, Духнич, Котенко, Гетьманюк.

Любов до книги, радість спілкування з бібліотекарем, прагнення до нової інформації – далеко не повний перелік чинників, що спонукає ці сім'ї звертатися постійно до своєї бібліотеки. Вони ніколи не відмовляються брати участь у бібліотечних заходах, беруть активну участь в плануванні та підготовці до усіх масових заходів, які постійно проводяться в бібліотеці. Зустрічаючись в бібліотеці та спілкуючись між собою часто обговорюються моральні, політичні, естетичні і психологічні проблеми, що висвітлюються в художніх творах, періодичних виданнях, створюючи духовну енергетику і насичену мікрокліматом сім'ї.

Проводячи масові заходи актив постійно намагається популяризувати все, що пов'язане з сім'єю педагогікою, історією, родоводом, книгою. Масові заходи постійно об'єднують людей, зацікавлених книгою, читанням, небайдужих до всього оточуючого. Хотілося б згадати хоч деякі масові заходи, які були підготовлені і проведені в Огіївській бібліотеці сімейного читання: „Мої рідні і я – це читачів сім'я” (родинне свято-конкурс), „Мамина пісня” (родинне свято), „Від тебе все...” (літературний вечір), „Берег мого дитинства” (інтелектуальна гра), „Бабусю рідненька, ти все в світі знаєш”(свято), „Ми у мам помічники” (родинне свято), „Мама, тато і я – українська сім'я” (родинне свято), „Я в ХХІ столітті” (інформаційна година), „В тебе ще є час. Вибери здоровий спосіб життя” (година застереження), „Вчимося толерантності” (день толерантності) (додаток № 2). Цикл вечорів-портретів, вечорів-вшанувань жителів свого села Грицай Н.М., Духнич З.М. та Несторенко С.О. „За світ краси і пісню солов'їну”.

Всі масові заходи проходять цікаво насичено, безліч вікторин і конкурсів, веселих перерв, музичних пауз не залишають байдужими нікого. Актив бібліотеки прагне, щоб бібліотека сімейного читання стала для своїх читачів однією великою книгою життєвої Мудрості, Добра і Любові.

Сьогодні дуже популярними стали заходи, як виставка майстерності „Тепло душі і рук”, зустріч з батьками „Говорять професії батьків”, день пам'яті „Щоб зорі були тихими”, диспути з циклу „Культура – повага до людей і до себе „Чи вважаєш ти себе людиною?”, конкурс „Чи знаєте ви свою дитину”, година спілкування „Про що розповів сімейний альбом”, інформаційна година „Чи знаєш ти комп'ютер”, день сім'ї „Шануй батька свого і матір свою, щоб довгими дні твої були на землі”, свято квітів „Квітни, розквітай, наша Україно!”, вечір-зустріч із поетами-земляками „Живі джерела – душі народної”.

Відвідувачі бібліотеки люблять в бібліотеці зону релаксації, яка представлена в бібліотеці книжковим вернісажем „Світ твоїх захоплень” – тут можна поспілкуватися між собою, отримати консультації педагогів, медиків, юристів, познайомитись із захоплюючими літературними новинками тут експонується, як художня, так і література з мистецтва, про комп’ютери, про домашніх тварин, про хобі і т.д. Постійно формуються тематичні полицки: „Книжкова полицка наших прабабусь”, „А ви читали?”, „Я і мої рятівні сотки”, „Вітаміни на весь рік”, „Мій улюблений рецепт”.

Особлива категорія користувачів – творча молодь. В стінах бібліотеки постійно організовується експозиція робіт молодих майстрів: „Світ моїх захоплень” та „Тепло душі і рук”. Це здебільшого вироби з дерева, тканини, вишивки.

Сім’я є основним джерелом матеріальної та емоційної підтримки, психологічного захисту, засобом збереження і передачі національно-культурних загальнолюдських цінностей прийдешніх поколінь. Проблеми сім’ї і виховання дітей залишаються в центрі уваги бібліотекаря.

„Нічого не треба, нічого не хочу від світу, лишень аби мати на білому світі жила” (родинне свято), „Про природу тихим словом” (час поезії), „Ця земля – твоя і моя” (екологічний турнір), „Дихає природа нашими гріхами” (тематичний вечір), „Трагічний червень 41-го” (день скорботи), цикл заходів „Країна в тривозі – СНІД на порозі”.

Активну участь приймає бібліотека у соціально-економічному та культурному розвитку села Огіївка. Систематично проводяться масові заходи до знаменних дат, літературних свят і т.д. Це в основному театралізовані свята, вечори вшанування, які вже стали традицією. Ці заходи є невід’ємною часткою свого села, його історії, життя його людей: „Моє село, для мене ти єдине” (додаток № 3).

Звичайно, щоб підготувати і провести такий масовий захід, необхідно дуже багато попрацювати, прикласти багато зусиль, доречи вся поезія місцевих поетів.

Головне - результат є. Скільки слів подяки, скільки вражень у читачів після кожного такого заходу: „Це справжнє свято, свято душі і серця. А головна, добре, що ми разом – батьки і діти. Спасибі за пораду, спасибі за увагу до всіх наших сімей” (із книги відгуків).

Робота в Огіївській бібліотеці сімейного читання на нашу думку тільки розпочинається, напрацьовуються нові форми сімейного спілкування, розширюється сфера впливу бібліотеки на населення.

ПОЛОЖЕННЯ про Огіївську бібліотеку сімейного читання

1. Загальні положення.

1.1. Бібліотека сімейного читання є культурно - освітнім закладом, яка поєднує в своїй діяльності і структурі функції бібліотеки і центру багатоаспектної допомоги сім'ї.

1.2. Бібліотека сімейного читання забезпечує популяризацію . книги і організацію дозвілля своїх членів сім'ї.

1.3. Бібліотека сімейного читання координує роботу з різними організаціями, які проводять роботу з сім'ями.

1.4. Бібліотека сімейного читання залучає до спільної роботи вчителів, лікарів, юристів.

1.5. Бібліотека сімейного читання має право надавати платні послуги, пов'язані з організацією різних форм та заходів для населення даного села.

2. Основні засади.

2.1. Обслуговування книгою різновікового населення даного мікрорайону: дітей, юнацтва, підлітків, дорослих.

2.2. Популяризація літератури на допомогу вихованню моралі, культури сімейних відносин, розвитку особистості.

2.3. Виховання культури читання і організація культури читання сім'ї за сімейним формуляром.

2.4. Виявлення сімейних захоплень і надання допомоги в організації сімейного дозвілля.

2.5. Надання консультативної допомоги сім'ї у вирішенні сімейних конфліктів.

2.6. Виявлення багатодітних сімей, дітей і підлітків, які важко виховувати і залучення їх до читання в бібліотеці.

2.7. Активізація актив бібліотеки і залучення їх до спільної роботи.

3.Зміст роботи.

3.1. Робота з читачами:

- формування читацьких груп і диференційоване обслуговування;
- залучення до спільного читання всіх членів сім'ї і організація читання по сімейному формулярі.
- вивчення читацьких інтересів і задоволення читацьких запитів;
- використання фонду бібліотеки і інших бібліотек по між системному книгообміну і МБА.

3.2. Робота з фондом:

- комплектування фонду бібліотеки з урахуванням різновікових груп читачів та інтересів;
- замовлення літератури по тематичним планам;
- організація підписки періодичних видань;
- пошук і використання додаткових джерел фінансування;

- вивчення і використання фонду, виявлення і відбір невикористаних багато екземплярних видань;

- очищення фонду від застарілої по змісту та зношеної літератури;

- систематичний аналіз відмовлень з метою до комплектування;

- забезпечення збереження книжкового фонду.

3.3. Створення довідково-бібліографічного апарату бібліотеки:

- ведення і редагування каталогів і картотек;

- організація довідкового фонду:

- пропаганда довідково - бібліографічного апарату.

3.4. Організація довідково-бібліографічного і інформаційного обслуговування читачів: бібліографічні довідки, рекомендаційні списки літератури, картотеки та каталоги.

3.5. Використання реклам, аудіовізуальних засобів і засобів масової інформації з метою пропаганди літератури.

3.6. Організація дозвілля на допомогу духовного збагачення сім'ї:

- створення сімейного клубу, літературних і музичних вечорів, українських посиденьок, дитячих та родинних свят, народних гулянь;

- консультативна допомога у вихованні дітей по пропаганді здорового способу життя.

3.7 Створення ради бібліотеки, включаючи різновікових членів сім'ї, залучення їх до участі в масових заходах та інших форм роботи бібліотеки.

3.8 Здійснення координації:

- з питань морального, естетичного виховання з СБК, Огіївською 30Ш 1-111 ступенів;

- з питань сімейного права з Огіївською сільською радою, юридичними консультаціями.

4. Управління бібліотекою.

4.1. Бібліотека сімейного читання є структурним підрозділом ЦБС , працює під керівництвом центральної бібліотеки та Огіївської сільської ради.

4.2. Діяльність бібліотеки сімейного читання регулюється законами України, наказами Міністерства культури, статутом ЦБС, планами роботи, наказами та розпорядженнями Огіївського сільського голови та директора ЦБС, "Положенням про бібліотеку сімейного читання".

4.3. Бібліотекою сімейного читання керує завідувача бібліотекою - філіалом, назначена на посаду головою сільської ради за погодженням директора ЦБС.

4.4. При бібліотеці сімейного читання діє бібліотечна рада яка допомагає в роботі по обслуговуванні читачів. В її склад входять: батьки, вчителі, вихователі дитячих садків, діти.

4.5. Графік роботи бібліотеки сімейного читання: - працює з 8.00 до 17.15

- перерва з 12.00 до 13.00

- вихідні дні - субота, неділя.

МАМА, ТАТО, Я - УКРАЇНСЬКА СІМ'Я

Свято

Під звуки української мелодії:

Ведучий 1. Дорогі родини, дорогі наші мами, татусі, бабусі, дідусі, братики, сестрички і всі наші гості. Нехай слова і пісні милозвучні для вас лунають знову і знов, хай будуть у серці нерозлучні добро, надія, віра і любов. Хай вам сміється доля журавлина, поля розлогі колосом цвітуть, нехай червоні ягоди калини щасливу вашу осягають путь. Здоров'я - від води, багатство - від землі святої, а ще любові, ласки Божої родинам бажаємо всім сьогодні.

Ведучий 2. Доброго дня, дорогі друзі! Спасибі вам за те, що ви вирішили взяти участь у нашому родинному-сімейному святі. Серед усіх геніальних винаходів людства одне з найважливіших місць займає сім'я, родина. "Від родини йде життя людини", "Без сім'ї немає щастя на землі", - говорять на Україні.

Ведучий 1. Сім'я - святиня людського духу, благородних людських почуттів: кохання, любові, вірності, піклування. Сім'я - це невсипуща хранительниця національних звичаїв і традицій, пам'яті предків. Людина є смертною. Але рід, родина, народ - безсмертні. Ліси виростають родинами у горах, чайки відлітають у вирій гуртами, родинами плавають риби у морі, і хмари гуртами летять над містами. І десь астронавт у безмежнім просторі, і десь мореплавець у чорну годину, і сивий дідусь у самотньому горі, усі вони мріють про рідну родину. Сто друзів не стане у справжньому горі, заваляться плани, мільйони й палаци. Та сьйвом рятунку в життєвому морі завжди для нас будуть родина і мати.

Ведучий 2. Ми всі знаємо і добре розуміємо, що перш, ніж вивчати історію країни, народу, потрібно знати своє коріння, свій рід. Кожна родина має своє родинне дерево. Коріння родинного дерева - то прадіди наші, гілочки на нижніх гілках - бабуся і дідусь. На вищих гілках - мама і тато, а листочки на вищих тоненьких гілочках - це найменші члени сім'ї - братики і сестрички. Усе це - одне велике міцне дерево, яке символізує рід. Звернемось до виставки «Заирни у сімейний альбом» - виставка пов'язана з традиціями зберігати сімейні фотографії. Фотографії надовго зберігають пам'ять про дорогих людей, про події у родинному житті.

Ведучий 1. А ще сім'ї приготували свої родинні альбоми з фотографіями, де ми бачимо теплі і ніжні відносини один до одного в сім'ї, взаємопорозуміння і радість спілкування. Традиція ця дуже важлива. Адже, коли людям раптом трапляється залишити свої домівки на тривалий час, вони в першу чергу брали із собою лиш найцінніші речі та фотознімки рідних.

Ведучий 2. А зараз ми хотіли б ближче познайомитися - відрекомендувати вам наших сьогоднішніх гостей, сім'ї, які приймуть участь у нашому святі.

Ведучий 1. Ось тепер ми знайомі і перейдемо до діла.

Перший конкурс «Мій рідний край », цей конкурс вимагає знань історії України, свого населеного пункту, знання біографій видатних земляків.

Ведучий 2. Українська пісня! Хто не був зачарований нею! З давніх - здавен наша Україна славиться величними традиційними святами і обрядами. І ось сьогодні запрошуємо всіх присутніх до нас на Слобідські вечорниці.

А які вечорниці без запального танка, жартівливої пісні, без доброго українського гумору? На вечорницях можна і по щедрувати, дівчину пригланути і про весілля подумати. До вашої уваги - вечорниці.

Господиня: - Доброго вечора, шановні добродії. Рада вітати вас у своїй оселі. Уже й вечір, а гостей щось не чути. Коли ще ми дівували, то як зачнеш де не будь вечорниці - біжиш - аж тини тріщать, а тепер ... Он скоро треті півні заспівають, а вечорниці ще й не почалися. Ні, що не кажіть, а світ перемінився (заходять гості).

Господиня: ну от, наче все готове. Що то молодість! Було гуляєш, співаєш усю ніч ... А йдіть дочки, сюди, щоб швидше час ішов давайте пісню заспіваємо(співають "Ой, гоп, я гуляла ... ").

Стук у двері

Господиня: Швиденько гостей зустрічати.

Гості: Добрий вечір в вашій хаті.

Господиня: І вам вечір добрий. Заходьте гості дорогі.

Гості: Славні господині, дозвольте щедрувати.

Господиня: Просимо, щедруйте.

Гості: Щедрівочка щедрувала, до віконця припадала.

Хай вам буде щастя-доля, урожай дорідний в полі.

Щедрий вечір, добрий вечір.

Господиня: Заходьте, присаджуйтесь. А що, може заспіваємо вашу улюблену пісню?

Гості: А що, й заспіваємо. (Співають)

Сценка з твору Нечуя-Левицького „Параска і Палажка заходять на вечорниці”.

Господиня: Проходьте гості дорогі! А ви вже й помирилися?

Палажка: А ми й не сварилися, люди всяке на придумують. Ми живемо душа в душу, як і годиться сусідам, так Парасочко?

Параска: Так, Палаженько дорога.

Приходять малі діти - 1-2 кл., щедрують

Щедрик, ведрик, дайте вареник, грудочку кашки, кільце ковбаски!

Мати казала, щоб дали сала.

Батько сварилися, щоб не барилися.

Короткі свитки, померзли литки.

Добрий вечір!

Господиня пригощає цукерками і запрошує до хати

- А що це з нашою Уляною, чого вона така сумна?

- Ти що не знаєш, що її Стецько сьогодні сватає і старостів засилає.

- А як же Олексій?

- Давай послухаємо, про що вони говоритимуть.

Інсценізація уривку з твору Квітки-Основ'яненко.

Господиня: А що, дівчата, роботу з собою взяли?

Взяли.

А новини які цікаві принесли?

А чули пригоду про страшний сон Павла?

А що за сон?

А ось послухайте.

Страшний сон:

„Павло в ліжку серед ночі закричав у вві сні: Помилуйте! Я не хочу, краще смерть мені!

Перелякана дружина до Павла мерщій ...

Він хлипає як дитина і говорить їй: - Таке снилося, весь трушуся, не вірю й собі: ніби вдруге я женюся і знову на тобі.”

А про побачення діда і баби чули?

А яке ж побачення в такому віці?

А ось послушайте побачення:

„Каже якимось баба Пріська до діда Гаврила: Давай молодість згадаємо, соколе мій милий.

Як же ти їй згадаєш, - тихо дід питає. - Відшуміла вона з вітром, вороття не має.

А ти, діду, пам'ятаєш, як там коло дуба обнімав мене ніжно, шепотів щось любо. От і зараз хочу зустрітись коло дуба того, чекай мене і я прийду. - Мовить до старого. Що Гаврилові робити? Поплівся до гаю, заправив сердито люльку і Пріську чекає. А стара, немов здуріла, не виходить з хати. Плюнув старий і додому, скільки ж бо чекати?

Чом не вийшла, - дід з порога гукає сердито.

А мене до дуба, - каже, - мамка не пустила.

„Ідуть хлопці на вечорниці”. Інсценізація уривку з твору Нечуя-Левицького.

Лаврін: - Сьогодні у нашому селі вечорниці. Ходімо, може там тобі хтось приглянеться?

Карпо: -Ходімо, слухна думка.

Стукають, господиня вітає

Бабуся, ти казала, що на вечорницях весело, будемо танцювати і нас навчиш.

А й правда, щось наші дівчатка засумували. А ну повчіть менших танцювати, а ми, дивлячись на вас, свою молодість згадаємо.

Танець "Вчимо сестричок танцювати"

Сценка «Кайдашиха і Проня Прокопівна»

Кайдашиха. Доброго вечора, Проню! Куди це ти збираєшся?

Проня. Зачекайте, сідайте. Господи. Чи все в мене на своєму місці? Чи по модному? Ой, мамо моя, забула браслету надіти. Не знаю, що мені більше до лиця! Чи манто? Чи мантія? А книжки нема? Коли треба, то як на злість десь дівається!

Кайдашиха. По якому це ти балакаєш? Забула, якого роду? Ой, якби ти була моєю невісткою, я б тобі такого прочухана дала!

Проня. Фі, які ви необразовані! Поняття ніякого о прілічіях не імеєте! Я в пансіоні всі науки пройшла. Чула, сьогодні в пансіоні інтересні люди збираються.

Кайдашиха. Чи не на вечорницях часом?

Проня. Ага, на вечорницях. Як там занятно. А які красиві чоловіки ... Я, було, як стріну їх, то так стривожуся, що цілу ніч не сплю.

Кайдашиха. Ой, ті ще вечорниці!

Проня. Це хороше село. Здавна на Україні вечорниці гуляли. Колись давно давно та так давно, що мало вже хто пам'ятає, з'явився цей звичай в українців - збиратися вечорами, гуляти, обніматися, пісень співати.

Кайдашиха. Я теж люблю так співати. Особливо «Ой на горі два дубки».

Проня. Голосу нема, а все туди ж! Хлопці на вечорницях дуже гарні були, а уж як вечорами гуляли..., Я йому: «Ваша люлька шкварить»,- а він мені: «Енто в грудях моїх шкварить от любові. У мене такая стремительность до вас образовалась».

Кайдашиха. А дівчата ж які на вечорницях?

Проня. Теж гарні лялечки! Звісно, не такі як я, але й гарні трапляються. А чого б інакше до них хлопці вечорами бігали!

І хлопці є красиві на вечорницях?

Аякже!

Красиві чоловіки-це добре, а от роботящі не помішали б у житті. Ну ходімо, може й таких знайдемо на вечорницях!

Інценізація уривку з твору Коломійця «Фараони».

Дівчина: Як торохнув із рушниці Панько біля граба!

А з-за кущів як вискочить з корзиною баба.

Та як крикне:«Дати б тобі по здоровій пиці!

Ти куди ото, ненормальний, смалиш із рушниці?»

А Панько їй «Розкричалась ... А чи, довгоязика!

Звідки знав я, що ти свійська?

А може, ти дика? .. »

Пісня «Зеленеє жито»

Господиня: Щось вечір такий довгий! Наспівались, натанцювались, аж їсти захотілося. А ви, дорогі гості, не хочете посмакувати? Милі гості, просимо до столу. Вареники будемо їсти. Вареники непогані, вареники у сметані! Пісня: «А мій милий вареничка просить».

Господиня: Дорогі друзі! От і закінчуються наші вечорниці. Дозвольте подякувати всім, хто прийшов до нас на веселе і рідне свято, взяв у ньому активну участь.

Ведучий 1. Будемо сподіватися, що хороша традиція спільного відпочинку батьків і дітей буде продовжуватись і надалі.

Слово журі...

"МОЄ СЕЛО, ДЛЯ МЕНЕ ТИ ЄДИНЕ"

День краєзнавства

Мета: Виховувати любов до рідного краю.

Оформлення: святково прикрашений зал, вислів про землю, виставка малюнків, виставка робіт сільських умільців.

Звучить пісня "Рідне село".

Ведучий 1. Серед українського привільного степу розташоване село Огіївка. І це село - частина нашої великої Батьківщини. Мила, славна Огіївка найзвичайнісіньке, на перший погляд українське село. У кожного села є своя доля і вона невід'ємна від долі нашої Вітчизни, від історії, від людського життя. Село наше - це земля наших предків, земля наших дітей і онуків. Воно з'єднує покоління в одне ціле. Скільки пережило воно за своє існування, скільки бачило. Здається, вік молодий, а скільки всього було ...

Читець:

1924 рік ..

В день ясний горіло сонце,
Нерухомо вітер спав
Нерухомо. В мертвій тиші
Степ незайманий стояв.
Тут, у полі, за лісами, колисалось море трав.
І над степом тихий вітер на шовкових струнах
грав.
Степ широкий, степ безмежний, де початок твій,
де край?
Кому це місце до вподоби
То ж приїжджай і заселяй.
В один із тих далеких днів,
де луки і степи цвіли
наші прадіди тут оселились і жили.
Вони з Полтавщини прийшли.

Сценка. Виходять два чоловіка

- Добрий день!
- Добрий!
- А звідки ти будеш?
- З Полтавщини, Нехворощі. Чув про таке місце?
- Звичайно чув. А. що ж ти шукаєш в цих степах?
- Шукаю я землю. Щоб її орати, поле засівати та своїх дітей годувати.

- Парубче! Давай займемо береги оцього широкого ставка. Ти тільки подивись на цей зелений рай. Це ж надзвичайний куточок - країна! Земля тут пахне медом, вода - як молоко, а з неба в людську душу ллється пісня.

Звучить давня українська пісня

- Ох! І хорошо ж навкруги!

- Згоден, хороше! Давай селитись.

- Якщо будемо такими відважними лицарями, як мені видається, то на цій земля будемо і вояками, і орачами, і господарями.

Разом:

- Хай буде так!

- Господи. Благослови на добру справу! (виходять).

Читець:

Щорік поселення зростало
Могутнішало з року в рік
В честь Огія село назвали
Огіівною, воно стало.
Створили чотири колгоспи,
Чотири дружніх сім'ї
Добре вміли працювати
Заробляли перші трудовні.
То мізерна зарплата була.
Ще й податки накладали
На курку, дерево, теля,
І все ж Огіївка цвіла.

Ведучий 2.

(Із спогадів одного із перших переселенців М.С. Шевчека).

1929 рік - 20 тракторів прийшло в село. В цей рік селяни об'єдналися в 4 колгоспи;

1933 рік - колгосп "Трудовий селянин" був на обласному з'їзді ударників полів.

Матеріал із музею села

Пісня "Балада о красках"

Ведучий1. Тяжкі випробовування випали на односельчан у роки Великої Вітчизняної війни. З наближенням ворога розпочалася евакуація на схід техніки, обладнання МТС, худоби. Захопивши село, гітлерівці грабували все, що попадало під руки.

До Німеччини на каторжні роботи окупанти насильно вивезли 37 громадян. За невиконання наказів гітлерівців, було розстріляно 29 жителів села. А всього на війну пішло близько 600 наших односельчан - не повернулось 310. З тих, що повернулись нині в живих всього 9. (Зачитується список живих ветеранів).

Пісня "Журавлі"

Читець

Весна сорок першого року в Огіївці гарна була.
Люди жили вже нівроку, садами вона вся цвіла.
По красивих вулицях Огіївських
Вже у жовтні німець мандрував,
Вишукано жорстокістю армійською
Жителів її він катував.
Тридцять сім вивіз до Німеччини.
Остарбайтерами там їх поробив.

Всі вони у Братській сплять могили
Вартові там з каменю стоять.
День і ніч берізки білокорі
Вітами своїми шелестять.

Ведучий 2. Давайте вшануємо пам'ять загиблих односельчан хвилиною мовчання.

Звучить продовження пісні "Балада о красках"

Ведучий 1. В село повертались ті, хто залишився живий. Припадали щасливі жінки до грудей чоловічих і зливалися сльози горя зі сльозами радості. А вдови, дорогі журавки, милі Ярославни, дивилися на аркуш, писаний чужою рукою, й собі сподівалися: "Бо ж не вбитий, а пропав безвісти".

Вірш "Жди меня"

Ведучий 2. Роки минали. Люди поле орали й повоєнних дітей ростили, а вдови дивилися на шлях немов благали його: ну поверни, приведи їх назад, усіх тих, хто пішов і пропав безвісти .. А коли поверталась до їх екранів кіно війна, з яким сподіванням вдивлялися вони в кадри документальних стрічок. Бо мусить він вижити, бо чекали ж так, що не міг він загинути.

Ведучий 1. Чекали. Чекають. Чекають тоді, коли вже ніхто не чекає. І ті, хто одержав похоронку часом заздрили їхньому святковому чеканню і тому "пропав безвісти". Сивою журавкою тужить над фронтowymi шляхами жіноча пам'ять. І вони живі, ті, хто пропав безвісти, і хто загинув. Живі у серцях вдов, у вірі їхній безсмертній.

Пісня "П'є журавка воду"

Ведучий 2. Таких журавок у нашому селі після війни було близько 200, а зараз залишилась одна - це Сердюк П. П.

Читець:

Життя триває, сяє ясний день
І травень за вікном, вдовиний травень
Із пам'яті тюльпанів і пісень
І мирні ввечері цвітуть заграви.
І мирні зорі в мирній вишині
І жайворонок мирний у блакиті
І в серці мирний спокій мирних днів
Хай завжди буде так на цілім світі.

Ведучий 1. 17 вересня 1943 року наше село звільнено від загарбників, а вже через півроку почали працювати медпункт, школа, клуб, бібліотека.

Читець:

Із давнини
Із прадавніх весен
У спадок нам від предків перейшло
Одвічне хліборобське ремесло.
Над ним не раз чинилася наруга
І плугатар серед жаркого дня
Змахнувши піт ,
Лишав трудягу -- плуга,
Мерщій сідлав робочого коня.
І знов бої, і знов тяжкі походи,
І кров його текла на знамено,
Та кожен раз він до землі приходив
Орати лан і сіяти зерно.

Ведучий 2. Не минула наше село і чужа війна. Пішли виконувати свій інтернаціональний обов'язок наші хлопці.

Читець: *(Вірш про Афганістан Несторенко С.О.)*

Кожне покоління знало війни,
Не в своїй країні, так в чужій
Наші хлопці, рідні мої учні,
акож побували на одній.
Та війна тривала десять років,
І Союз в Афганістан посилав орлів
Огіївських також синів

Сергія Кошляка,
Сашу Калініна,
Ігоря Панченка,
Женю Гелу, .Льоня Пожидаєв останні дні життя.
На тій війні провів.
Хай же прокляті будуть навіки,
Хто розпочинає війни страшні,
Хай щасливі завжди будуть діти
І не гинуть сини на війні.

Ведучий 1. Огіївка. Семидесяті. Молоді нема. Бо втікала молодь в місто із села. Та прийшов Карнаух - новий голова, Побудував молодіжну вулицю села. І молодим: знов стало село, Голоси дитячі лунають, Про красу та велич його артисти місцеві співають. Сауна з басейном хороша у нас є, здоров'я міцне вона людям дає. Весілля зіграти?—кав'ярня чудова вас жде, гостей багато на свято іде. І спорт у нас став у шані. Сам голова участь брав, у волейбол та настільний теніс дуже завзято грав. І наперекір усім негараздам відновлюється наше село. От тільки газу немає у нас А так усе у нас є. І люди заможно живуть молоді, хто сенс свій вбачає, звичайно, в труді.

Ведучий 2. Бажаємо Миколі Григоровичу довго в здоров'ї ще жити, мрії крилаті свої ще здійснити, внуків та правнуків щоб поженити.

Звучить пісня "Хліб - всьому голова"

Читець:

Засівайте любов'ю наше сонячне поле,
Два тугих колоска на одному стеблі,
Хліборобському роду нема переводу
І не буде ніколи. Доки й світ на землі.

Звучить пісня "Де ти, моя стежино?"

Ведучий 1. Найбільша краса села його люди: агрономи і педагоги, військові і лікарі, будівники і артисти, хлібороби - ось далеко не повний перелік професій людей, які прославили наше село.

Вірші Несторенко С.О. про людей нашого села

Ведучий 2. Трудові династії прославляли наше село працюючи від зорі до зорі. А ще славне наше село співучими людьми. Лунають їхні голоси не тільки в районі, а й в області.

Пісня про Огіївку

Ведучий 1. Люблять діти своє село як і їх батьки. Про свою любов до рідного краю вони пишуть твори складають вірші.

Ведучий 2. Між зеленими яблуневими садками, що квітують рожевим запашним квітом навесні, стрічкою в'ється знайома і дорога серцю дорога. Веде вона до рідного села, до отчого дому, до моєї Огіївки. Для будь - кого в світі місце, де він народився, здається найкрасивішим. Моє село - це мальовничий куточок, де кожна квіточка і кожен кущик по особливому прекрасні. Ось починається село з рівними широкими вуличками, новими, цікавої архітектури будинками і старими біленькими із глини хатками. У садах потопають вони. Дбайливо доглянуті дворики, квітучі городи, на яких чого тільки не росте! То господарська рука дала всьому лад! Бо такі вже люди тут, у моєму селі живуть: працьовиті, дбайливі, з квітучою душею. Справді, є у кого навчитися.

Ведучий 1. Навесні, коли село пробуджується від солодкого сну, коли дерева ледь-ледь починають викидати бруньки, і ти відчуваєш подих весняно вітру, милуєшся природою і мрієш не про далекі світи, а про рідну землю. Особливо красиве моє село навесні ввечері. Пахне свіжою весняною прохолодою: скрізь тиша, спокій. Стомлена земля натрудившись за день, лягає спочивати, вкриваючись сутінками. Золоте сонце, намилувавшись своєю чарівною вродою в тихій воді Огіївського ставка, повільно опускає повіки.

Ведучий 2. Ставок з прозорою, наче справжній кришталь, водою ... За високою греблею він знову хлюпоче своїми хвилями об невисокі береги, що поросли очеретом. Над рівним чистим плесом ставка журно схилилися свої довгі, мов дівочі коси, віти верби. Про що ж шепочуть вони? Адже скільки бачили на своєму довгому віку. Хоч стовбури в них не такі стрункі, як у тих білоторих берізок, що ніжною зграйкою вибігали на протилежний берег ставка, але вони ще довго проживуть і багато побачать, ці старі верби . А бачили вони і прекрасні трудові будні колгоспників, і веселі радісні свята жителів села, і перебудову, що торкнулася і нашого життя. Та природа вічна, і її краса немеркнуча, не вицвіла, жива і яскрава. Вона вічна, і вічна без краю ...

Читець:

Село моє! Поля зелені,
Зелені верби над ставком,
Яскраво сонце світить в небі,
Все диха радістю кругом!
Знайомі вулиці з дитинства,
І школа, й парк, і дім, і сад.
І рідна мова материнська,
І у родині мир і лад.
Село моє для мене ти єдине!
До тебе звикла із дитинства я.
І звідси починається людина,

Моя любов і доля ти моя.

Ведучий1. Перетворювати старе і будувати нове ось два рівновеликі та рівноправні завдання. І вони чекають мудрих господарів, які не бояться ризику, турбот і можливих невезінь. Такими людьми, ми надіємось, є правління на чолі з Мосієнко М.М.

Читець:

І зелені вітрила оцих кучерявих тополь
І джерельні криниці - такі вони рідні до болю.
Є на світі багато покликань і доль,
А мені дорога хліборобська омріяна доля.
Щедро ниву засію, зберу життєдайні плоди,
Для нового врожаю догляну зерно і машини
І братів запрошу на хліб – сіль,
На гречані меди.
Я - господар своєї країни!

Виступ голови правління

Пісня „Хай щастить вам, люди добрі”

ДО 75- РІЧЧЯ ОБЛАСТІ

На північному сході України
На вододіл Дону і Дніпра,
Де степи й ліси простори вкрили
Харківщина наша розцвіла.
Вже давно тут поселились люди,
Бо знайшли багатства в цім краю.
Риби й птиці повно було всюди.
Та ще й звіра й гарно, як в раю.
А викопних багатств тут скільки!
Живи, людино, й радуйся тільки.
Газ, вугілля, торф, руду,
Крейду гіпс та ще й вохру.
Фосфорити і піски, ну, а також вапняки,
Дарує край наш залюбки
Та ще й води мінеральні,
Щоб завжди були ми гарні.
А земля яка родюча,

Відповідальний за випуск:

Н.І. Шостко

Редактор:

Л.М. Федотова

Укладач:

Г.В. Бакаєва